

UTICAJ SISTEMSKOG INFLAMATORNOG ODGOVORA NA INTRAHOSPITALNI ISHOD KOD BOLESNIKA SA DIJABETESOM MELITUSOM TIP 2 I INFARKTOM MIOKARDA SA ELEVACIJOM ST SEGMENTA KOJI SU PODVRGNUTI PRIMARNOJ PERKUTANOJ KORONARNOJ INTERVENCIJI

Veljko Milić, Boris Džudović, Slobodan Obradović

Vojnomedicinska akademija Beograd,
Klinika za urgentnu i internu medicinu, Beograd, Srbija

Kontakt: Veljko Milić
Vojno medicinska akademija
Crnotravska 17, 11000 Beograd, Srbija
E-mail: veljkomdr@gmail.com

Dijabetes melitus tip 2 (DMT2) se sreće kod 13-25% bolesnika sa akutnim infarktom miokarda sa elevacijom ST segmenta (STEMI), koji se hospitalizuju radi terapijske reperfuzije miokarda. Kod ovih bolesnika se nalaze i povećane vrednosti markera inflamacije i udruženost inflamacije sa nepovoljnim kliničkim ishodom. Cilj ovog rada bio je da se proceni sistemski inflamatorni odgovor bolesnika sa DMT2 i infarktom miokarda sa ST elevacijom koji se podvrgavaju primarnoj koronarnoj angioplastici na našoj klinici, kao i da se proceni prognostički značaj markera inflamacije, CRP-a za intrahospitalnu smrtnost dijabetičara u odnosu na grupu bolesnika bez dijabetesa.

U retrospektivno-prospektivnu kliničku studiju je uključeno 574 bolesnika, od čega 122 sa dijabetesom melitusom tip 2, sa prvim infarktom miokarda sa ST elevacijom, muškog i ženskog pola koji se nakon postavljene dijagnoze podvrgavaju primarnoj perkutanoj koronarnoj intervenciji (pPKI).

Uvidom u biohemijske parametre utvrđeno je da su značajno veće koncentracije CRP-a u grupi ispitanika sa dijabetesom [med CRP mg/L(25th-75th) 45,0 (12,0-101,0) prema 25,8 (11,3-53,7), $p=0,013$], što je slučaj i sa vrednostima glukoze u krvi ($12,4\pm 5,9$ vs. $7,8\pm 1,9$ $p=0,001$). Nije viđena statistički značajna razlika među grupama u odnosu na CK-MB frakciju, kao i u odnosu na LDH. Multivarijantna analiza je pokazala da je CRP nezavisni prognostički faktor nepovoljnog intrahospitalnog ishoda nakon primarne PKI u grupi bez dijabetesa melitusa. Statistički značajna smrtnost u grupi nedijabetičara je zabeležena za treći tercil CRPom [(95%CI) 1,014(1,008-1,020), $p=0,001$], dok u grupi dijabetičara nema statistički značaj, što je prikazano Kaplan-Majerovim krivuljama.

C-reaktivni protein, iako sa značajno višim koncentracijama u grupi sa T2DM, poka-zao se kao nezavisan prognostički faktor za intrahospitalnu smrtnost samo za grupu bolesnika bez dijabetesa koji su podvrgnuti primarnoj angioplastici zbog infarkta miokarda sa ST elevacijom. *Acta Medica Medianae 20017;56(2):5-12*

Ključne reči: STEMI, C-reaktivni protein, primarna perkutana koronarna intervencija, dijabetes melitus tip 2, inflamacija